

kunde faae En til midlertidig at fungere og faaledes til at gjøre Prove. Men jeg maa have den Frihed i Valget, som ligger i det Forslag, der er stillet fra Cultusministerens Side, for at jeg virkelig kan være undergivet den Forpligtelse, som jeg føler, at jeg undergiver mig, idet jeg fremstiller dette Forslag for Rigsdagen, en Forpligtelse, som jeg er fuldkommen rede til at indløse, men kun under den Forudsætning, at der gives mig fri Vællighed til at gjøre det i den Form, jeg finder rigtig, igjennem Beskaffenheden af den Person, jeg finder egnet til denne Stilling, thi det er en Hovedsag her. Denne Betragtning maa jeg meget stærkt gjøre gjældende, og jeg skal blot slutte med, at naar den ærede første Taler, og ogsaa den sidste, som en Betænkelse ved en saadan Post kom til at omtale de hyppige Ministerkister, saa er det mig ufatteligt, hvorledes denne Betragtning kan tale imod det af mig stillede Forslag. Det er tværtimod efter min fulde Overbeviisning en Betragtning, som fremfor nogen anden, med det sidste Mars Erfarings for Die, taler for at give denne Post den Charakter, som er tilstgiget ved mit Forslag.

Jungersen: Jeg skal tillade mig at henvende Opmærksomheden paa det Underændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille. Det gaaer ud paa at indskrænke den Bevilling, som Udvalgets Mindretal har foreslaaet, til eet Aar. Det forekommer mig, uagtet hvad vi nylig have hørt fra den høitærede Minister, at det dog vilde være heldigst at stille Sagen paa den Maade. Jeg skal tillade mig at anføre mine Grunde derfor. Hovedsagen for Regjeringen maa dog virkelig for Dieblisset være at faae de Pengemidler, som ere forlangte. Det er ganske vist, at det vil beroe overmaade meget paa Valget af den Personlighed, som Ministeren maatte ville benytte i den paagjældende Anledning, men Ministeren kan nu ikke være aldeles fritaget for at kunne tage feil af denne Mand. Der gives dog neppe nogen Mand, der for Dieblisset er bestemt betegnet som den, der vilde være stiftet til at føre Storerformen igjennem paa en aldeles tilfredsstillende Maade. Hvis Valget nu skulde falde

paa en Mand, om hvem det senere viste sig, at han ikke med ubeelt Interesse og varm Iver vilde varetage dette Anliggende og bringe det til Gjennemførelse, da forekommer det mig, at Skolesagen var kommen i en høist uheldig og ulykkelig Stilling, udaf hvilken det ikke engang synes muligt for Ministeren selv at bringe den, og Rigsdagen vilde ligeoverfor denne Situation ogsaa synes at have tabt sin Indflydelse. Naar der bliver bevilget Ministeren de fornødne Pengemidler til at træffe de forberedende Foranstaltninger, som han tilstgter for at bringe en Skoleplan frem, da troer jeg, det ikke vil mangle ham paa at finde Mænd, der vilde være stiftede til at yde ham den Tjeneste, som han søger, og hvis hans første Valg skulde være mindre heldigt, da vilde han jo saa være istand til at gjøre et nyt. Det forekommer mig, at der i den Maade, hvorpaa Mindretallets Forslag er affattet, ligger en anden stor Ulempe for Skolesagen, idet der gives Anviisning paa at udskyde Skolespørgsmaalets Afgjørelse i en temmelig lang Tid, nemlig i 4 Aar. Det er ikke ufandsynligt, at denne Bevillingsform, hvis den gik igjennem, vilde blive benyttet til at betragte det som givet, at, naar Regjeringen om 4 Aar bragte en Plan om Skolevæsenets Reorganisation frem, saa vilde Rigsdagens Krav i dette Stykke være syldestgjort. Men jeg antager, at man her i Thinget vil erkende, at en saadan Maade at stille Skolesagen paa i dette Dieblis ikke vilde svare til de Udtalelser, som vi idelig høre gjentage om den paatrængende Nødvendighed af snarest muligt at gjøre Noget for Almueskolevæsenet. Naar derimod Sagen stilles saaledes, at Bevillingen gives for et Aar, saa vil der ligge en Opfordring for, en Tilskyndelse til Regjeringen, saavel som til den Mand, Regjeringen maatte overdrage det paatænkte Hverv, at fremskynde Sagen og bringe den til Afgjørelse paa en tilfredsstillende Maade, det Snarreste ske kunde, og der er al Sandsynlighed for, at den paa denne Maade vilde bringes hurtigst til Afgjørelse. Jeg skal desuden tillade mig at minde om, at hvis man gik ind paa Mindretallets Forslag, saa vilde Rigsdagen derved efter min Mening have givet dette Spørgsmaal ud af sin Haand i 4 Aar, og det vilde